

KALÁSZ MÁRTON

Vércsík

*ahogy a kutya húzza vékony vérét
féreg a figyelmetlen
baljóslat nyákját, ahogy épp a fű
a kert mentén péppé törik
közben úgy mondjuk, hajlik, lent a kő
süvít, mint a lyukas fog
a világ csempe szájában, én még a tél
gyötrelmében tán jobban elvagyok
ha csak kint kell, úgy viselem
húznám-e havon vércsíkom lábam után
gyöngédségemmel a sebzett kutyát
nem csalnám, s hisz elhítemem
mégsincsen baj, érzékeny gyermekem
egyszer rám üvöltött, hogy hazudok
lehettem is akkor szemében
igaz, fonák példája, fönt milyen
alattomos
pofátlan
rettenetes
s színvonalatlan rend már a világ*

Kinti neszezés

*várjam érkezéteket
tapadjanak a nedves ablakra, apró kezek
véljem gyanútlan töredezettre evett
kert-levélnék hangzó körmeiket*

*várjam meg a lehelletet
amelyben végig érezve a nyílt üzenet
ezzé válhatunk, én az lehetek
lehordás után, s majd ne jöjjenek*